

LA VALL DEL MOGENT

Publicació setmanal

Administració: Anselm Clavé, 30

Preu: 25 cèntims

Anar contra la corrent

Aquest és el mot: Anar contra la corrent... Contra la corrent pública. No sé quin interès els pot tenir i repeteixo el mot: Anar contra la corrent pública. Que vol dir anar contra el que tothom veu, i no en sentit partidista, ni tampoc per a servir quelcom acte... i quelcom projecte transcendent, com un mitjà de propaganda de partit, com per l'objecte de parlar d'alguna cosa es vulgui anar contra la corrent...

Doncs bé; semblaria que això no pogués ésser, però desgraciadament en ple segle XX, hi ha qui vol fer com els crancs, i volen anar enrera i no endavant, pel sol fet de poguer tenir alguna cosa que poguer dir. I ço és que s'ha començat a parlar als quatre vents de la separació del poble de Vilanova. Però jo crec, i pel que jo he sabut que saben tant el que significa la separació de Vilanova, que s'acrediten d'una manera... gran, puix han demostrat ja al començar-ho, ensenyant el llautó, en el dir: «ara és l'hora»

Pregunto jo: «De què és l'hora? D'agafar això per tòpic i per als seus fins com a campanya i programa? Perquè senyors, dir que ara és l'hora, no és dir res concret; no és descapdellar d'una manera eficient les seves desavantatges, que són moltes, ni tampoc dir els seus beneficis, que són molt pocs. I es veu ben palesament que de disgregació en saben tan poquet, que ni sols saben el que significa i el que reportaria, puix què arribat el cas, els més perjudicats serien els veïns de Vilanova. Sinó, veurem a grans trets, això que diem.

Altre dia en parlarem amb gran complement de dades, de pobles disgregats... Que una mostra dels seus perjudicis és manifesta, és que la majoria de poblacions que s'han disgregat, després d'un temps han tornat a ajuntar-se, puix no han pogut sostenir les múltiples despeses que s'han de portar.

Aquests senyors que diuen que ara és l'hora, també tindrien d'afegir-hi, al cantar les mil alabances de ço (suposant que no ho fan amb l'interès ni intent de que no tindrien Vallderió contra seu i que La Roca no tindria la majoria de Vilanova, i que tampoc hi hauria aleshores l'Asmarats, perquè també podria ésser que això influís una mica, en dir «ara és l'hora», i dic jo que a vegades s'agafa un fi d'interès personal o polític, anant aquest de retruc contra els ciutadans perjudicats) les seves innombrables conseqüències perjudicials, puix primerament es té de pensar que a Vallderió o sigui La Torreta, tindria d'anar a agregar-se a Granollers, i si bé als de Vilanova els hi podria ésser igual, als de Vallderió no, puix és lògic i natural, que no és pas igual pagar a raó de dos o a raó de sis, com així els hi passaria. Tenen de pensar que si bé aquests senyors no tingueren als de Vallderió per res, no posant-los cap conseller, altres sí que els hi donaran representació, i aquests defensaren el cas, que no vol pas molta defensa, perquè salta a la vista de tothom el fet, i sol es defensaria.

Després de que per un interès d'uns i de perjudicar en gran manera uns altres, entrem a les despeses que s'haurien de mantenir, com són: Secretari de l'Ajuntament, Jutjat Municipal, Metge titular, llevadora, farmacèutic, veterinari, arquitecte municipal, agutzil, lloguers de les dependències municipals, com són l'ajuntament, jutjat, cases per als mestres, etc., etc. Després, el fluid elèctric, aportacions forçoses a l'Estat i Generalitat, i altres despeses, que es menjarien el pressupost que

a Vilanova es podria confeccionar. Però tot i fer-lo sols per poguer pagar només les despeses obligatòries, es tindria de carregar molt més els contribuents, puix si ara paguen un dos, tindrien, quan menys, de pagar un quatre. És clar que això sols ho pagaria el que podria pagar, i per tant els propietaris; no perquè un tingui d'ésser considerat diferentment, sinó que hi ha molta diferència «del pendre al receptor». I a més d'ésser un perjudici per a tots... hi hauria qui menys s'en perjudicaria.

Després, es té de pensar una mica, senyors, que sempre i sempre totes les obres s'han fet i es faran amb major empit i de major importància quan han estat d'una empresa, un Estat, un Municipi que hagi tingut un capital, o una importància, puix sempre he vist que el peix gros es menja el petit.

A més de perjudicar a uns, o sigui Vallderió, que tindria de fer com Palou, anar amb Granollers, rebent, per tant, les seves conseqüències, els de Vilanova es tindrien de conformar, a més d'ésser de la categoria de tercera classe, a tenir l'importància de Vallromanes, Orrius, etc. i no podrien jamai pensar en fer cap obra d'importància, puix el pressupost que es podria fer, com ja he dit, encara que carregant molt a tots els veïns, sols en tindrien per les despeses obligatòries.

Després de perjudicar-se els mateixos ciutadans, ja en el caire moral i material, farien un retrocés corrent... ja de l'humanitat, ja pública.

M. ALL

Hotel Restaurant Marina

Placa Palau, 10 BARCELONA Telèfon 14721
 Director propietari: **JOAN MASÓ**
 75 habitacions amb aigua corrent, freda i calenta : Calefacció central : Salons especials per a banquets : Servei a la carta a preus mòdics

LECTOR:

Ja llegeixes els anuncis d'última plana?... Poden interessar-te.

Comprar a les cases que anuncien en el nostre setmanari, és consolidar l'existència d'aquest.